

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1053

гр. София, 09.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **404** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т. 2а, б. „а” от Закона за движение по пътищата. /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на К. Б. Г., ЕГН: 5004087 от [населено място] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006556/19.11.2021 г. на длъжностно лице при отдел „Пътна полиция” – СДВР.

По делото допълнително е направено искане по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-006556/19.11.2021 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП- Прекратяване регистрацията на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Г..

Съдът като взе предвид изложеното от жалбоподателя, намира, че се касае до искане за спиране предварително изпълнение на атакувания административен акт по смисъла на чл. 166 от АПК. Искането е процесуално допустимо като подадено от надлежна страна – адресат на наложената принудителна административна мярка, чиято законосъобразност е оспорена по съдебен ред. Разгледано по съществуващото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В конкретния случай спрямо К. Б. Г. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а” от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на административните актове по чл. 171, т. 1 не спира изпълнението на наложената административна мярка.

По силата на чл. 16б, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК, условията при които може да бъде спряно допуснатото от закона предварително изпълнение на мярката са следните: – то да причинява на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. С оглед на това, предпоставка за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение, е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал.1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес, особено в случаите на допуснато предварително изпълнение по силата на закона, е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай от страна на Г. се твърди, че автомобила му е необходим за придвижване до работното му място в „Индустриална зона Б.“, което се намира на 3 км. от самия [населено място]. Видно от представената документация, жалбоподателят работи в „Индустриална зона Б.“, но от друга страна е представил и трудов договор, от който е видно, че е с месторабота в Мелница С., която се намира на територията на [населено място].

С тези доводи се аргументира, че предварителното изпълнение на заповедта би могло да причини значителни и трудно поправими вреди, които биха могли да се противопоставят по тежест и значимост на презумирания интерес, в чиято защита е допуснато предварителното изпълнение на акта.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. Необходимостта от прилагането ѝ би била отхвърлена при съдействие от страна на жалбоподателя и доказване, че не е нарушил правилата разписани в ЗДвП. Като е предоставил автомобила на К. К. Г., който е управлявал лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Г., с чуждестранно национално свидетелство без да е подменен повече от 3 месеца, жалбоподателят сам се е поставил в невъзможност да защити интересите си. От друга страна, с разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното отнемането на свидетелството за управление на МПС е постановено като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата. По административната преписка приложена по делото е видно, че на К. Г. са издадени 6 НП за извършени нарушения на ЗДвП.

При допуснато от закона предварително изпълнение, за да се спре изпълнението на издадения административен акт, следва не просто да са налице вреди, а същите следва да са трудно поправими и да е налице особено важен интерес, какъвто обаче от страна на жалбоподателя не се доказва.

Изложеното в жалбата твърдение, че жалбоподателя с работно място в „Индуриална зона Б.“ и предварителното изпълнение на заповедта ще му причини големи неудобства, дори да е вярно, според съда не е достатъчно, за да се приеме, че от заповедта ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. Безспорно изпълнението на индивидуален административен акт, с който се засягат/ограничават субективни права води до неудобство за адресата на акта, но в същото време личния интерес не е противопоставим по интензитет на обществения такъв, охраняван от нормите на ЗДвП. Не се установяват обстоятелства и възможни вреди, които да обусловят спиране на допуснатото предварително изпълнение на ЗПАМ.

С оглед на това съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Б. Г., ЕГН: 5004087 от [населено място] за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006556/19.11.2021 г. на длъжностно лице при отдел „Пътна полиция” – СДВР, като неоснователно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

